

7 клас

ПЕРАКАЗ

Крыніца

Пад гарою расла вярба. Пад вярбою было люстраное акно ў зялёнай траве. Тут пачынаўся і бег да рэчкі малы ручаёк. З узгорка да вярбы вытапталі шырокую сцежку. Усе прыходзілі сюды піць ваду, і цэлае лета сіняе неба ўглядалася ў гэтае акно. Увосень берагі яго чарнелі ад дажджу, і на вадзе плавала лісце вярбы. Зімою акно не замярзала. Рэдкая пара, я к з місці, клубілася над ім у глыбокім снезе. А дзед казаў, што гэта зямля дыхае тут. Крыніца...

Летам мы часта адпачывалі пад вярбою. Дзед шмат апавядаў, а ў крыніцы, на дне, бесперастанку бурліла вада. Чыстая, халодная, яна біла з-пад зямлі, толькі на паверхні прыкметна спакайнела і павольна цякла ў ручаёк.

Дзед на сук павесіў карэц, якім усе пілі ваду з крыніцы. Нап'ешся новым карцом сцюдзёнай вады, і запахне бярозавым сокам. Дзед за вясну рабіў не адзін такі берасцяны карэц, бо не адна крыніца пад вярбой. Змораныя, мы ледзь ішлі. Дзед падышоў першы, зняў карэц, напіўся і даў напіцца мне.

Ах, як прыемна стала пасля некалькіх глыткоў вады! Сцюдзёны, асвятляючы струмень разліўся па ўсім целе. Свет адразу зрабіўся святлейшы.